

forældede Form — det synes jeg næsten, at man, jeg havde nær sagt, ikke kan være bekendt; det vilde i alt Fald se høist besynderligt ud —, og dernæst, at Jordemoderen efter min Mening ikke bør vederlægges for en Barselforretning med et ringere Beløb end 3 Kr., hvorved der er saameget mindre Betænkelse, som de Uformuende jo have faaet en Anvisning paa at kunne faae Hjælp af Kommunen. At denne Hjælp skulde være særlig saarende at modtage, — det blev jo udtalt ikke idag, men forrige Gang af den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (Griffen) — kan jeg ikke skjønne. Den vil meget mere blive slaaget sammen med den Rjorsfelshjælp og hvad anden Hjælp saadanne Folk faae under slige Forhold; og den vil vist paa den anden Side heller ikke blive benyttet uden Nødvendighed.

Saffner: Jeg skal ikke trætte det høje Thing ret længe. Da jeg havde begjært Ordet, var der flere Andre, der vare indtegnede før mig, og et Par af de Herrer have omtrent sagt det Meste af, hvad jeg vilde sige; men da jeg nu har faaet Ordet, kan jeg dog ikke undlade at gjøre en Bemærkning ved de Udtalelser, vi hørte af den ærede 7de Landsthingsmand for 2den Kreds (Schlegel). Det ærede Medlem syntes at have overordentlig stor Betænkelse ved den Bestemmelse, der er kommen ind i Lovforslaget, om, at Betalingen skal ydes af Kommunens Kasse for Enhver, der ikke har Gøne til at udrede den. Det forekom ham, at denne Bestemmelse, der gives for at sikre den nye Verdensborger en behagelig Ankomst, som han udtrykte sig, kunde medføre stor Fare, at Konsekvenserne deraf kunde være overordentlig vidt. Jeg tror nu virkelig ikke, man behøver at lade sig skræmme deraf, og jeg skal blot tillade mig at henlede det ærede Medlems Opmærksomhed paa, hvorledes Forholdene i Birteligheden stille sig. Det er ganske almindeligt paa Landet, at Jordemødrene komme og beklage sig over, at de hos fattige Individer, som ikke høre under Fattigvæsenet, ikke ere istand til at kunne faae den Betaling, der tilkommer dem. De Naagjældende sige, at de ere ude af Stand til at yde Betaling, og Jordemødrene ville ikke gjøre noget som helst Skridt for at fremvinge den hos dem; thi det finde de vilde være Synd. Men paa den anden Side finde de, at det er ubilligt, at de skulle udføre deres byrdefulde Forretning uden Bederlag. Hvad er saa naturligare, end at lade Kommunekassen træde til og betale? Det er heller ikke noget Ænstaende. Paa den Maade kommer man den fattige Del af Befolkningen, som ikke er under Fattigvæsenet, til Hjælp, naar der er Spørgsmaal om at bruge Læge, og naar Kommunalbestyrelsen er vant til at bedømme, hvorvidt en Mand i Kommunen bør have Læge, saa synes det mig virkelig ogsaa, at Kommunalbestyrelsen med stor Lethed kan komme ud over

Spørgsmaalet, naar det gjælder om Betaling til Jordemødre. Det har i det Hele taget paa en vis Maade glædet mig at høre de forskjellige Betragtninger, der ere fremkomne med Hensyn til Forslaget om at sætte Betalingen til 3 Kroner. Paa den ene Side har man frygtet for, at man ved denne Bestemmelse skulde paaføre ærefjære Medlemmer af Samfundet en stor Byrde, og paa den anden Side har man frygtet for at paaføre Kommunerne en lignende Byrde; det er af den sidste ærede Taler tydelig nok blevet fremhævet, hvorom det hele Spørgsmaal dreier sig. Det ærede 4de Medlem for 9de Kreds (Mourier-Peterfen) udtalte, at naar man var saa overbevist om, at Gaardmanden ubetinget vilde betale mere end den fastslaaede Løst, saa fandt han det ogsaa naturligt, at man slog dette Mere fast i Løsten, men saa forekommer det mig, at naar det ærede Medlem har denne Anskuelse, burde han gaa langt videre og foreslaa flere Klasser, thi det vil da ikke være passende, naar man sætter en saa lav Betaling som den, der her er Tale om at sætte ind som Minimumsbetaling, til hvilken økonomiske Medlemmer af Samfundet — saadanne findes jo i alle Samfundsklasser — f. Ex. økonomiske Godsæiere, økonomiske Præster og økonomiske rige Forpagtere kunne holde sig. Saa burde man komme med en Klassifikation, og saa kunde man let komme til at sætte Jordemødrene i Forbindelse med en Formue- og Indkomstskat for at finde det rette Bederlag. Det ærede Medlem gjorde ved samme Leilighed stærkt gjældende, at den Betaling, som skulde udredes til Jordemødrene for dem, som ikke selv kunne udrede den, burde betragtes som Fattighjælp. Jeg skal ikke videre indbegaa denne Anskuelse, thi jeg tror, den er tilstrækkelig indbegaaet ved de Udtalelser, der under Sagens 2den Behandling bleve fremsatte af den ærede 2den Landsthingsmand fra 9de Kreds (Strup). Naar den ærede Landsthingsmand tillige fremhævede, at den Bemærkning, som var fremført af en æret Taler her ligeoverfor fra 3die Kreds (S. Andersen), var vel begrundet, og at det var en Mangel ved Lovforslaget, at det ikke i samme var bestemt, hvilken Kommune det er, der skal udrede Betalingen, saa tror jeg, at naar man læser Lovforslaget saaledes, som det foreligger, maa man ved Kommune forstaa Opholds-kommune, den Kommune, hvori Jødselen finder Sted. Det er nu ganske vist, at denne Kommune ikke falder sammen med Forsørgelses-kommunen, og den ærede Landsthingsmand fra 3die Kreds oplyste ved et Exempel, hvorledes paa Grund af særlige lokale Forhold en Kommune kunde blive stærkt bebyrdet herved; men jeg tror virkelig ikke, at man, naar der er Spørgsmaal om at udrede en saadan Betaling, behøver at tage alle de Hensyn. Det er meget let at paa-vise, at der for flere store Gaarde kan tilføres en Kommune en stor Mængde af den Slags Be-